

ANGEL CATENA

JOAN MIQUEL NADAL, NOU ALCALDE DE TARRAGONA

Un canvi d'estil

Després de la moció de censura presentada per CiU, CDS i PP, el convergent Joan Miquel Nadal ha substituït al front de l'Ajuntament de Tarragona el socialista Josep Maria Recasens. S'inaugura així una etapa de govern municipal que Nadal vol que tingui un altre estil.

Cinta S. Bellmunt

Té 38 anys i és nat a Tarragona. És fill d'una família de pare advocat i mare comerciant. Els seus avis paters van ser mariners, mentre que els materns regentaven una coneguda sastreteria de Tarragona. Com a detall cal assenyalar que un dels seus besavis, l'Amadeu Malé, va ser alcalde de Tarragona. Ell és, en Joan Miquel Nadal, el nou alcalde d'aquesta ciutat, un càrrec del qual se sent molt orgullós i que ha pogut aconseguir després de la moció de censura que el seu grup municipal, Convergència i Unió, junt amb el PP i el CDS van presentar el passat 17 de juliol contra el socialista Josep Maria Recasens.

Joan Miquel Nadal és advocat i un gran aficionat a la navegació. Tot i que abans ja s'havia integrat activament en els moviments estudiantils antifranquistes, la seva trajectòria política cal datar-la el 1971 quan va ingressar en l'Assemblea de Catalunya. Durant els primers anys de la transició, el seu despatx va ser víctima dels vandalismes dels ultra. Milita en Convergència Democràtica de Catalunya des de la seva fundació a Tarragona l'any 1976, ha estat regidor a l'ajuntament d'aquesta ciutat des de les eleccions del 1979 i, actualment, és també diputat al Congrés i president del Consell Comarcal del Tarragonès. Aquesta darrera responsabilitat, ha anunciat ja que l'abandonarà amb motiu de la seva designació com a alcalde.

Nadal ha dit que com a batlle de Tarragona sistematitzarà el treball en tres punts: «En un canvi d'estil en la manera de fer política municipal, cosa que significa acceptar el protagonisme de la ciutat i, per tant, les iniciatives dels seus habitants. El segon punt és aconseguir una eficàcia administrativa, millorar la burocràcia municipal en una agilització del que és el treball municipal i en una immediata execució dels pressupostos municipals, bé sigui d'aquests pressupostos del 1989 que estan pràcticament sense realitzar, o alternativament, mitjançant una eficaç i ràpida execució dels pressupostos de 1990».

En aquest sentit, Joan Miquel Nadal ha assegurat que «el primer que farem per a demostrar que som capaços d'assolir aquests objectius esmentats serà aprovar el desembre d'aquest any els pressupostos de 1990 perquè estiguin disponibles l'u de gener, no com ha passat aquest any, que s'han aprovat el mes de març».

El tercer bloc d'accions que defensarà l'equip de Joan Miquel Nadal es concreta en una sèrie d'obres «decididament acceptades amb independència de totes les establertes dins del pressupost. En aquest paquet inclouríem un

pla de pàrquings, un pla de trànsit, la construcció d'un teatre municipal, de centres culturals, un suport esportiu i una promoció econòmica, social i cultural de la ciutat. En definitiva, tot allò que configura el benestar de la ciutat».

A més, el nou alcalde de Tarragona ha insistit que «la neteja serà un dels detonants del canvi d'estil municipal perquè aquesta ciutat està en uns nivells de netedat o de brutícia realment importants i la imatge que donen és realment molt trista».

Pel que fa a les actuacions a emprendre amb les indústries que constitueixen el complex petroquímic, Nadal ha manifestat: «Nosaltres serem absolutament bel·ligerants amb el tema de la contaminació i construirem el mur verd que ha de separar els barris perifèrics de les indústries. A més, exigirem la reunió immediata de la Junta Local de Seguretat que fa molt temps que no es troba i són d'una urgència rotunda els plans d'evacuació en cas d'emergència».

Respecte a la conservació del patrimoni artístic-cultural, Joan Miquel Nadal ha comentat: «Nosaltres hem

«Hem d'aprendre a sentir-nos orgullosos de la nostra ciutat».

entrat en un procés espectacular de reconstrucció o de recuperació de la capçalera del circ romà. Aquest projecte hi és i l'hem de tirar endavant, però en

aquests 10 últims anys de govern municipal socialista ningú s'ha preocupat de la degradació de la muralla romana ni del Pretori i li hem de dedicar una notable i profunda atenció. Seria molt ridícul que el dia que inauguréssim la recuperació de la capçalera del circ se'ns ensorrés la muralla».

En el terreny cultural, Nadal també ha comunicat que «Tarragona tindrà una política de premis internacionals importants, perquè volem fer d'aquesta ciutat un fòrum cultural interessant. També volem una biennal, un concurs de fotografia internacional, un concurs d'arts plàstiques, però no un concurs en què el primer premi siguin 225.000 pessetes. Farem un concurs en què el primer premi, si convé, siguin dos milions de pessetes i mirant que dins de les obres que s'exposin en aquests concursos se'n recuperin algunes per part de l'ajuntament, i d'aquesta manera anar creant una pinacoteca municipal».

Aprendre de Reus

Un altre aspecte que centrarà l'interès del nou equip de govern municipal serà el turisme. Nadal ha retret als socialistes que «en els últims 10 anys no s'ha construït cap hotel a Tarragona i a més hem perdut places hoteleres, cosa que no ha passat en cap ciutat d'Europa. Tarragona ha de ser un centre turístic més important i hem de fomentar tota l'àrea de llevant que és molt maca i arriba fins a Altafulla».

Quant a les històriques rivalitats entre Reus i Tarragona, Joan Miquel Nadal està convençut que «hem d'aprendre molt de Reus i amb aquesta ciutat hem de demostrar que l'eix Reus-Tarragona és un eix econòmicament i socialment important com a contrapès a l'excessiu centralisme de Barcelona, ciutat on s'estan esmerçant molts diners amb l'excusa dels Jocs Olímpics. Tarragona ha de deixar clar que dins del context català té futur, i la Catalunya global que nosaltres volem no ha d'admetre aquest excessiu rigor en el tractament econòmic que es dona actualment a la ciutat de Barcelona. Amb una sola de les obres que es fan a Barcelona per millorar el sistema olímpic, pràcticament es resoldria la infraestructura de la meitat de les comarques tarragonines».

Segons Nadal, «la gent de Tarragona ha d'aprendre a sentir-se orgullosa de la seva ciutat i fer entendre que tenim tantes expectatives de futur com pot tenir qualsevol altre lloc». □

Un canvi als deu anys

La moció de censura que s'acaba de presentar a l'Ajuntament de Tarragona va començar a coure's fa aproximadament un any i mig quan, des de sectors socialistes, es comentava la necessitat de recanviar l'alcalde Josep Maria Recasens i substituir-lo pel tinent d'alcalde i regidor pel PSC Josep Anton Burgasé. Aquesta acció es justificava pel desgast polític que patia Recasens, ja que des que es van constituir els ajuntaments democràtics al 1979, ell ha guanyat totes les eleccions municipals i es considerava que havia complert suficientment la seva època.

Va ser en el context d'aquests rumors que els grups de l'oposició municipal, és a dir, el CDS, el PP i CiU, van pensar que perquè el traguessin els socialistes, el treien ells mateix. Aquest intent de moció no va acabar de quallar, i es va oblidar totalment quan qui hauria estat el candidat a alcalde per part de l'oposició va marxar a Barcelona perquè el van nomenar conseller de Governació. Era Josep Gomis.

En aquells moments i fins el passat dia 17 que es va aprovar la moció de censura, l'Ajuntament de Tarragona estava constituït per 12 regidors del PSC, 10 regidors de CiU, 3 del PP i 2 del CDS. Que els socialistes governessin en minoria i els

desitjos dels grups de l'oposició d'aconseguir l'alcaldia, ha provocat que, a voltes, l'activitat de l'ajuntament quedés pràcticament paralitzada, ja que mútuament es trepitjaven les diverses iniciatives i moltes mocions de l'alcaldia no s'aproven perquè l'oposició votava en contra o, més encara, en ocasions tot depenia del CDS, partit que ha actuat com a frontissa i ha fet anar la política municipal per on ha volgut. Que el CDS votés a favor del PSC o de CiU suposava tirar endavant o no una sèrie d'accions. El poder del CDS amb tan sols dos regidors, ha estat tan gran que fins i tot els pressupostos per a 1989, que no es van aprovar fins al març per discrepàncies entre els quatre grups, van ser els que van elaborar els del CDS, que van obtenir el vist-i-plau de CiU i el PP, en contra del que presentaven els socialistes.

Precisament poques setmanes després que s'aprovessin els pressupostos, es va tornar a parlar d'una moció de censura contra Recasens, en aquest cas complementament dirigida des de Madrid i Barcelona dins la política de pactes que arreu de l'estat espanyol han practicat el PP i el CDS per a desbancar els socialistes i, a més, a Catalunya, amb el suport de CiU.

Cinta S. Bellmunt